

Učiteljski Tovariš.

~~~~~
List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. dné vsakega meseca, in veljá za celo leto 2 gold. 50 kr.
za pol leta 1 gold. 30 kr.

Tečaj X.

V Ljubljani 15. novembra 1870.

List 22.

Starec pod drevesom.

Alegorija.

Pred malo hišo drevó stojí,
Jesén premerzla je rumení,
Oj, list za listom odpada že,
Zdaj, zdaj so veje mu vse golé.
Pod njim pa starec s sivó glavó
Besede pravi vesel takó:
Minul, drevó, te je cvetja kras,
Ki je bil dal ti pomladni čas;
Zbezala davno pa je pomlád,
Jesén te praša, kje imaš sad?
Ker slana vmorila ti ni cvetú,
Obilo dalo si zdaj sadú.
Zató nikar ne žaluj, drevó,
Lej, sej je tudi z menoj takó;
Vesel in mlad sem bil tudi jaz,
Cvetoč, prijazen bil moj obraz,
Ruméni bili so kdaj lasjé,
Vbelile pa je skerbí hudé.
Pravíce hodil sem vselej pot,
Ogibal skèrbno napak se, zmot.
Ker delal dobro sem svoje dni,
Za-to me starost še veseli.
Nikar drevó ne žaluj sedaj,
Sej pómład vse ti spet dá nazaj;
Cvetelo lepše boš ko poprej,
Zelénje pride ti spet iz vej. —
List zadnji pade ti neki dan,
Ko nesli bodo me v grob temàn.

Pomladi čakal bom v njem novó,
 Ko začne bítí mi spet sercó;
 V življenje zbudil se bom novó,
 Ki bo neskončno in presladkó.

Fr. Cimperman.

Preradovedni učenci.

Stvarnik vsadil je v serce vsakega človeka nagon, s katerim opazuje, razločuje, razsoduje i. t. d.; ravno ta pomagavec je pa zelo važen pri težavnem učiteljevem poslu v šoli. Toda učitelj naj pazi, da vedoželjnost ne prestopi primernih mej, ker potlej bi bila to preživa radovednost, ktera pa pri poduku zelo škoduje, kajti ona pomnožuje le otročjo jezičnost, in taki učenci se navadno ogibljejo vsacega težavnjšega dela. Učitelj naj povsodi pravo vedoželjnost blagodejno pospešuje, škodljivo radovednost pa zatira.

Da so otroci sploh zelo radovedni, to menda vsaki vé. Naj pride učitelj v šolo v novi suknji, naj bode neobrit ali če je vstrižen, vse vidijo otroci, in če učitelj kako šolsko orodje le količkaj predrugači, učenci že zapazijo, ter se o tem pomenkovajo. Letí po šolski sobi muha ali naj v kakem kotu pajek prede, naj zleti mimo okna vrabec ali naj lastovka na bližnji strehi čverči, vse to jim daje dovolj gradiva, da so razmišljeni. Naj zderči mimo šole voz, naj se odpro šolska vrata, naj kdo na cesti zavpije, ali naj v drugem razredu pojejo, ali naj se kdo joka ali smeja, berž se radovedni učenci eden drugega vprašajo, kaj je neki.

Da v taki šoli ni pazljivosti, ne pridnosti in ne delavnosti, pa tudi ne mirú in reda, in da je ves učiteljev nauk in trud zastonj, kdo bode še to dvomil? Zato je zelo potreba, da si učitelj vse prizadeva, to nadlogo iz svoje šole odpraviti, kajti nič ni žalostnejega za učitelja, kakor podučevati radovedne in lahkomiselné učence.

Prava radovednost ali vedoželjnost je potrebna; gerda radovednost pa je povsod škodljiva, posebno pa še v šoli. Modri stvarnik je v naravi vse tako vravnal in določil, da se povsodi ohrani naravni red. Tako mora imeti tudi v šoli vse svojo mero, ktera se ne sme nikakor prestopiti, da se vse po razmeri lepo eno drugo pospešuje in zveršuje.

Da se pri otrocih ta škodljiva napaka zatêre, treba je,